

7 mei 2023 verkondiging Wij van Zuid – Regenboog

Het gaat deze weken, op weg naar Pinksteren, over de kerk. We waren een paar weken geleden aan de Noordfranse kust, bij Calais in de buurt. En ik werd getroffen toen ik op deze plek stond. Het is een buitenportaal van een kerk uit de jaren '60 in een klein dorp (Audinghen). De oorspronkelijke kerk is in de oorlog gebombardeerd.

Dat portaal is een soort beschutting tegen de straffe wind uit zee. En in een grote gekleurde letters staat er te lezen:

Hier is het huis van God.

Vraag en je zult ontvangen.

Zoek en je zult vinden.

Klop en er zal voor je worden opengedaan. (Mattheüs 7)

En ik had eigenlijk maar één vraag: Zou ik deze woorden zo op De Regenboog durven schrijven? Zoek en je zult vinden.... Daar gaat het vandaag over.

Schriftlezing: Mattheüs 7:1-12

luisteren naar Question (Moody Blues, filmpje)

<https://www.youtube.com/watch?v=BUfl9Xanujg>

verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

Een heftig lied van de Moody Blues. *Waarom krijgen we nooit antwoord als we op de deur bonken? We hebben duizend miljoen vragen over haat en dood en oorlog. Ik ben in de war over de weg die ik moet gaan. Ik ben op zoek naar iemand die mijn leven verandert. Op zoek naar een wonder. (vertaling van een paar zinnen uit Question)*

Hoe staat het met *onze* zoektocht in het leven? Herken je iets van die hartstocht, de scherpste, dat het van levensbelang is om hierin verder te komen? Of is het wat rustiger allemaal. Heb je misschien wel eens zo'n intense fase gehad? Of word je zo opgeslokt door de dingen van iedere dag dat je aan de grote vragen niet toe komt.

Misschien hebben we het vragen een beetje verleerd. 'Kinderen die vragen worden overgeslagen' zei je moeder dan. En vragen kunnen enorm ontregelend zijn. 'Eén zot kan meer vragen dan 1000 wijzen kunnen beantwoorden.' Een goed gesprek hebben met je kinderen is prachtig, maar... als ze dingen gaan vragen waar je geen antwoord op hebt, hoe ga je daarmee om? Ergens zijn we bang voor moeilijke vragen. Dus we durven ze ook niet aan God te stellen, stel dat God het ook niet meer weet.... Dan zijn we pas echt ver van huis.

Misschien is dit wel de reden dat ik niet zomaar op de buitenmuur van de kerk zou schrijven: Zoek en je zult vinden... Want wat nu als ze iets zoeken wat ze hier NIET vinden? Dan kun je beter een beetje minder pretenties hebben.

Maar Jezus zegt iets anders:

Vraag en je zult ontvangen.

Zoek en je zult vinden.

Klop en er zal voor je worden opengedaan.

Hij is niet benauwd voor onze vragen. Integendeel. Jezus draagt ons juist op: Zoek! Hij stimuleert zijn leerlingen volop om te vragen, te zoeken, te kloppen...

In drievoud staat het er: vraag! zoek! klop! Het is ook heel fysiek. Niet alleen iets zeggen en luisteren wat het antwoord is. Je hand ophouden. Goed zoeken. Niet zomaar opgeven. Dus niet (voorbeeld): 'Mam, ik kan m'n gymkleren niet vinden!' en je moeder tilt iets op en daar zijn ze. Kloppen op die deur! Niet zo'n zielig belletje en dan hopen dat er niemand thuis is. Nee, net zo lang volhouden tot er opengedaan wordt. Even omlopen, misschien zitten ze in de tuin.

En Jezus zegt er niet bij wat we wel mogen vragen en wat niet. Geen censuur op onze vragen. Geen beperkingen in wat we zoeken. Zoek en je zult vinden!

En dan is nu de vraag: is dat wel zo? Dat wie zoekt, vindt?

Jezus beseft blijkbaar dat we daar niet zo zeker van zijn. Want Hij zegt niet alleen tot twee keer toe dat je zult ontvangen en vinden en dat de deur voor je zal opengaan. Hij geeft er ook nog een voorbeeld bij. Is er iemand onder jullie die zijn kind als het om een brood vraagt een steen geeft of als het om een vis vraagt een slang geeft. - Dus iets wat erop lijkt maar het niet is en schadelijk is, je zal maar je tanden in een steen zetten om er een hap uit te nemen of een giftige slang in je handen krijgen in plaats van een visje. - Antwoord: nee! Als jullie ook al ben je slecht (niet zo aardig maar de pointe is wel duidelijk) goede gaven geeft aan je kinderen hoeveel te meer zal jullie hemelse Vader dan het goede geven aan wie Hem daarom vragen.

Jezus zegt twee dingen die ons vertrouwen moeten geven dat we goed zitten als we het bij God zoeken .

Hij zegt om te beginnen iets over God. Hij noemt Hem de hemelse Vader. God lijkt op een vader. Vaders die kennen we. In het algemeen willen vaders het goede voor hun kinderen en houden ze van hen. Zo is God ook als een vader. Geen gewone vader, maar een hemelse. En dat betekent niet dat Hij op een wolk zit als een oude man met een baard. Hemels is een kwaliteit. God is een Vader met eeuwigheidswaarde, een echte Vader, een goede Vader. Je bent dus bij hem aan het goede adres met je vragen. Hij zal ze in liefde ontvangen. Hij zal nooit een gemene streek met je uithalen.

Jezus zegt dan ook nog iets over wat we mogen verwachten te ontvangen, namelijk: God zal het goede geven aan wie Hem vragen.

Wat is het goede dat God geeft? Wat vind je als je zoekt? Welke deur opent Hij?

Ik heb in de kerkapp nagevraagd 'wat zoek jij in de kerk?' Als we dat weten, komen we iets op het spoor van het goede wat God geeft.

Iemand zegt: Ik zoek zekerheid van de dingen die ik hoop.

Iemand zegt: Echte verbinding met God. Ervaren van Liefde – met een hoofdletter. Hoe zeggen we dat altijd bij het avondmaal: “Kom, niet omdat wij je uitnodigen: het is onze Heer. Het is zijn wil dat wie Hem zoekt Hem hier zal ontmoeten.”

Contact met de hemelse Vader. Als je niet langer voor jezelf houdt waar je mee zit, maar het echt met God gaat delen wordt het iets van je samen. Dat verandert jou en het doet iets met God.

Als we God vooral ontzien en Hem niets meer vragen, dan zetten we Hem buiten spel. Er is een chassidisch verhaal van een rebbe (rabbijn) die buiten komt en z'n dochtertje ziet huilen. Hij vraagt: "Waarom huil je?" Dan antwoordt ze: "We waren verstoppertje aan het spelen, maar ze zoeken me niet." Daarop zegt de rebbe: "Zo voelt God zich ook. Hij heeft zich verstopt opdat wij Hem zouden zoeken, maar niemand zoekt Hem."

Ik geloof dat je ook zelf in *beweging* komt als je zoekt. Je legt je niet langer neer bij je vragen maar komt ervoor uit en gaat ermee aan de slag. Je doet een beroep op God en dat doet ook iets met jezelf. Misschien ga je meer je best doen of andere mogelijkheden zien waar je eerst geen oog voor had. Iemand zei (o.a.) In de kerk word ik gestimuleerd om over mezelf na te denken of ik het wel goed doe en of ik wel genoeg deel.

En in de kerk vind je *reisgenoten* op je zoektocht. Je bent niet alleen met je vragen en je verlangens. Het is – zei iemand – een gemeenschap waar ik bij hoor. En: een plek van genegenheid, geborgenheid, gedeelde liefde.

We hebben het er nu over wat je zoekt en vindt. Maar Jezus zegt ook: klop en de deur wordt voor je geopend. Dat is een ander beeld. Dat zegt: Je mag binnengaan, je hoort erbij. Je bent niet alleen. En ik moet denken aan binnengaan in het mysterie. Geloof heeft iets van een mysterie, een geheimenis. Een geheimenis moet je niet ontrafelen en het helpt vaak ook niet om het te willen begrijpen, maar een mysterie moet je binnengaan erin rondwandelen. God opent voor ons de deur van het mysterie van de liefde van Christus zodat we ons daarin kunnen begeven. Zoals je soms een kerkgebouw binnengaat en je omringt weet door de aanwezigheid van God, het heilige.

Dan halen we weer even de Moody Blues in gedachten. Met die grote vragen van oorlog, haat en dood. Geldt het dan ook: zoekt en gij zult vinden! Wat heeft God ons te bieden als we Hem dat voor de voeten gooien?

Dat is een hele grote vraag die je niet even snel kunt beantwoorden. Maar waarmee wel één waarmee je (week in week uit) bij God terecht kan. Hij is immers een goede Vader die zijn kinderen goede gaven geeft. Hij is geen blinde Vader die geen idee heeft van kwaad en dood. Hij weet hoe het in onze wereld toegaat. Daarom is Jezus immers onder ons komen wonen. Om ons te redden van het kwaad door het op zich te nemen en voor ons te sterven en door de dood heen te gaan. Geen makkelijk snel verhaal, meer een weg om te gaan. Die vraag over de oorlog komt trouwens ook als een boemerang bij onszelf terug. ‘Behandel anderen zoals je zou willen dat ze jou behandelen.’ En het gaat zelfs nog verder: ‘Heb uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen.’

De kerk is een plek voor de *langzame vragen*. En wie weet kun je samen ook iets gaan doen of helderheid krijgen over wat voor jou de goede weg is.

We hebben inmiddels veel gezegd over wat je allemaal bij God kunt zoeken.

Maar wat zo mooi is. Je ontdekt op die weg ook nog van alles waar je helemaal niet naar op zoek bent. Dat weten ze ook in deze winkel in Delft. Je weet niet wat je mist totdat je het hier vindt. (met voorbeeld)

Jezus stimuleert de leerlingen om een beroep te doen op God. Het lijkt vooral over bidden te gaan. En Hij belooft dat God het goede geeft aan wie bij Hem aankloppen. In het Lucasevangelie staat deze passage ook, min of meer hetzelfde. Maar er is één opvallend verschil. In het Lucasevangelie (11:13) zegt Jezus: Als jullie dus, ook al zijn jullie slecht je kinderen al goede gaven schenken, hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de *Heilige Geest* geven aan wie hem vragen.

We krijgen niet al het goede waar we om vragen. Dat wisten we. Maar we krijgen wel de Heilige Geest, de Trooster, degene die kracht geeft en wijsheid, de Geest: God Zelf in ons. Het is de Geest die het goede van God tot ons laat doordringen.

Zoek en gij zult vinden! Dat is iets waar je je leven lang mee bezig bent. Je bent nooit klaar.

Er wordt wel eens gedaan of kerkmensen het allemaal gevonden hebben en buiten, daar zijn de zoekers... Maar dat is natuurlijk niet waar.

Ook in de kerk zijn zoekers, maar die voelen zich dan alsof ze een beetje anders zijn dan de anderen. Soms waarschuwt iemand me ook even in een gesprek: 'Ja, ik ben een zoeker hoor (niet zoals al die anderen).' Er zijn trouwens ook kerken waar ze het een beetje verdacht vinden als je een zekere rust hebt in het geloof. Dan durf je in een gesprekskring niet te zeggen dat je je gedragen weet door God want dan denken de anderen dat je een beetje dom bent en niet weet wat er in de wereld te koop is.

Zoeken en vinden hoort allebei bij geloven. Wij zijn tegelijkertijd zoekers en vinders, allemaal. Sommige mensen zijn wat meer zoekend (biografie, aanleg,...) anderen leven meer met wat zij vinden in het geloof. En het kan ook nog met je levensfase en wat je meemaakt te maken hebben. Maar als we eerlijk zijn zit het allebei in ons. Geloven blijft een zoektocht, maar wel één in gesprek/connectie met God. Onderzoek alle dingen en behoudt het goede, citeert iemand in de app één van de NT- brieven (1 Thess.5:21).

En dan nu terug naar het begin.

Stel, we gaan iets veranderen aan de buitenkant van De Regenboog. Om zichtbaar te maken waar het hier binnen om gaat wat er hier te ontvangen is.

Wat nu als we gewoon zeggen: Hier is het huis van God. *Vraag en je zult ontvangen. Zoek en je zult vinden. Klop en er zal voor je worden opengedaan.*

Niet wegduiken voor de vragen. Bang dat ze te groot zijn, te moeilijk. Maar vol ze met elkaar stellen en brengen voor het aangezicht van God. Niet wij hoeven alles op te lossen en te redden. Laten we gewoon als zoekers en kloppers en vragers van buiten en van binnen naast elkaar gaan staan en onbekommerd een beroep doen op de hemelse Vader. Hij zal het goede geven: Hij zal zijn Geest geven. Hij zal de deur van het mysterie van zijn liefde voor ons openen. Hij zal ons in beweging zetten, een weg wijzen. In Jezus' Naam. Amen.